RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 228.375 van 16 september 2014
in de zaak A. 211.105/X-15.637.

In zake : Johan DE MOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bram Vandromme
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Kapucijnenstraat 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :

Wim HENKENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim De Cuyper
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 december 2013, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2013/0663 van 12 november 2013 van de achtste kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 10 januari 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 april 2014 . De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juni 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Vandromme, die verschijnt voor de verzoekende partij, juriste Kaat Van Keymeulen, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Erika Rentmeesters, die *loco* advocaat Wim De Cuyper verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van verzoeker tot vernietiging van het besluit van verweerster van 10 augustus 2010 onontvankelijk en legt de kosten van het beroep ten laste van verzoeker.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 10 augustus 2010 verleent verweerster een stedenbouwkundige vergunning aan tussenkomende partij "voor het bouwen van een woning".

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 4.8.1, 4.8.3, § 1, 4.8.16, §§ 1 en 3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) vóór de wijziging ervan bij decreet van 6 juli 2012 'houdende wijziging van diverse bepalingen van de [VCRO], wat de [RvVb] betreft' (BS 24 augustus 2012), artikelen 10, 11 en 149 Gw, artikel 6.1 EVRM, en "de algemene beginselen […] toegang tot de rechter en de rechten van verdediging".

In een eerste onderdeel voert verzoeker aan dat het bestreden arrest zijn "procedureel belang […] miskent. Verzoeker wijst erop dat de verwerende partij in de administratieve beroepsprocedure zijn administratief beroep "zonder meer ontvankelijk [heeft] bevonden", dat in de procedure voor de RvVb "geen excepties werden geformuleerd" en dat het bestreden arrest "volstrekt tegenstrijdig" is met eerdere arresten van de RvVb waarin in gelijkaardige gevallen "een procedureel belang […] bij het voorliggend beroep" werd aangenomen. Verzoeker voegt toe "dat de hoorzitting niet op correcte en nuttige wijze is verlopen" bij de verwerende partij hetgeen hem "aldus een voldoende rechtens vereist belang […] kan verlenen om de RvVb ontvankelijk te vatten". Ondergeschikt stelt verzoeker dat indien "de nadelen […] naar aanleiding van het procedureel verloop van de administratieve beroepsprocedure […] niet zouden kunnen dienen tot het indienen van een ontvankelijk beroep bij de RvVb" dan wordt hem "de toegang tot de rechter [...] ontzegd" en wordt "een onverantwoord onderscheid […] gemaakt tussen de aanvrager van een vergunning en een derde belanghebbende, beiden als administratief

beroepsindiener". Bijgevolg dringt zich de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof op:

> "Schendt artikel 4.8.16.§1, lid 1 VCRO artikel 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang met artikel 6 EVRM, in de zin dat de aanvrager zonder meer over een belang beschikt om een jurisdictioneel beroep in te stellen tegen de vergunningsbeslissing, terwijl derden belanghebbenden niet over een procedureel belang zouden beschikken om een jurisdictioneel beroep in te stellen tegen een vergunningsbeslissing?"

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat aan de RvVb "wel degelijk aanknopingspunten in de […] beschikbare stukken" voorlagen "waaruit kan worden afgeleid dat hij hinder of nadelen l[ij]dt" door "het voorwerp van de vergunning". Verzoeker verwijst naar zijn verzoekschrift dat op zijn beurt verwijst naar zijn administratief beroepschrift dat als een overtuigingsstuk bij het verzoekschrift was gevoegd en waarin zijn belang was omschreven. Hij wijst ook op het feit dat in zijn verzoekschrift "het ontbreken van de watertoets" aan de kaak werd gesteld. Verzoeker verwijst verder naar zijn wederantwoordnota waarin hij, naast enkele verduidelijkingen onder meer in verband met de "ontbrekende watertoets", heeft opgemerkt dat verwerende noch tussenkomende partij de ontvankelijkheid van zijn beroep hebben betwist "laat staan met argumenten [hebben] weerlegd". Verzoeker leidt hieruit vooreerst af dat "het niet op[gaat] dat de RvVb stelt dat 'de aan de Raad meegedeelde stukken' geen informatie zouden bevatten op grond waarvan kan worden aangenomen dat" verzoeker "rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel ondervindt door de bestreden beslissing". Verzoeker stelt verder dat de motieven van het bestreden arrest tegenstrijdig zijn omdat de RvVb enerzijds "uit de 'meegedeelde stukken' wel af[leidt] dat verzoekende partij aanpalend eigenaar is" en anderzijds "alle andere noties in functie van het belang van verzoekende partij in de aan de RvVb beschikbare stukken [lijkt] te negeren". Verzoeker voegt toe dat "niet enkel het inleidend verzoekschrift [kan] dienen tot het beoordelen en onderzoeken van het belang" en dat "[o]ok de andere stukken die in de procedure zijn gebracht […] in aanmerking [moeten] worden genomen" vermits er "op datum van het indienen van het beroep bij de RvVb […] geen enkele wets- of reglementsbepaling [was] dat voorschrijft dat het belang in het verzoekschrift nader moest worden toegelicht". Bovendien "was er ten tijde van het indienen

van het verzoekschrift geen enkele duidelijkheid over op welke wijze de RvVb de notie 'belang' zou gaan invullen" en werd "in latere procedurestukken […] tijdens de procedure voor de RvVb het belang van verzoekende partij nooit betwist en werden er geen excepties opgeworpen" zodat het "de RvVb [betaamt] om – minstens – de debatten te heropenen indien zij (meer) toelichting wenst over het door verzoekende partij ingeroepen belang".

Beoordeling

6. Het arrest besluit tot de onontvankelijkheid van het beroep van verzoeker op grond van de vaststelling dat 1) verzoeker in zijn "verzoekschrift niet het belang […] bij de nagestreefde vernietiging" omschrijft, 2) uit de stukken blijkt dat verzoeker "(mede)eigenaar is van de woning die paalt aan het perceel waar de aanvraag van de tussenkomende partij [...] betrekking op heeft", 3) verzoeker "zonder meer [lijkt] aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat is gelegen naast of in de nabijheid van het project" hem "op zich het rechtens vereiste belang […] kan verschaffen", en dat deze stelling niet kan worden bijgetreden omdat de tekst van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO zich daartegen verzet en de RvVb niet toelaat enig belang in hoofde van verzoeker te vermoeden, 4) "[h]et loutere nabuurschap op zich […] niet zonder meer [kan] volstaan om" verzoeker "het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen", 5) de middelen en de toelichting daarbij van verzoeker "geen informatie [verschaffen] op grond waarvan kan worden aangenomen dat" verzoeker "rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadeel ondervindt van de handelingen die het voorwerp van de bestreden beslissing uitmaken".

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt niet dat de verwerende of de tussenkomende partij voor de RvVb heeft aangevoerd dat verzoeker niet het rechtens vereiste belang had of aantoonde voor het instellen van zijn vordering tot vernietiging.

Het arrest dat deze exceptie ambtshalve opwerpt zonder het aan de tegenspraak van de partijen te onderwerpen, om het beroep onontvankelijk te verklaren, miskent het recht van verdediging van verzoeker en schendt het recht op een eerlijke behandeling op grond van artikel 6.1 EVRM.

Het tweede middelonderdeel is in zoverre gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2013/0663 van 12 november 2013 van de achtste kamer van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien september 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Johan Lust,	kamervoorzitter,
	Pierre Lefranc,	staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Greta Scheveneels	**Johan Lust**